

בתי המשפט

עט"ס 09/09/1961

בבית המשפט המחווי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינימליים

בפני: כב' השופט נעם סולברג

בעניין:

ע"י ב"כ עוז גיל גן מօר

העותרת

נ ג ד

1. משרד הבינוי והשיכון - מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוז גמל קדרי

סגן בכיר א' לפיקוח מחוון ירושלים (אזוריה)

2. חברת מ.ג.ע.ר - מרכז גבייה מומוחשבת בע"מ

ע"י ב"כ עוז עוזד מהצרי

המשיבים

פסק דין

1. עדירה להוורות על העברת כספי סיוע לעותרת, כספים שליהם היא זכאית על-פי גזהל השתפות בתשלום שכר דירה; להשיב לה רטרואקטיבית את כספי הסיווע לחודשים יולי 2007 ואילך; להוורת למשיב ולפועלים בשם למסרו הודעה מוקדמת ומנומקת על הפסקת העברת כספי סיוע ולאפשר למקבל הסיווע למצות את זכות הטיעון בטרם הפסקת העברת הכספיים.

2. העותרת נשאה בעונש של מאסר מיום 26.2.97 ועד יום 10.5.07. עם שחרורה מבית הסוהר שכירה דירה ברמלה והחללה לעבוד. החל מחודש يول'י 2007 קיבלה העותרת סך של 857 ל' לחודש ממשרד הבינוי והשיכון באמצעות חברת מ.ג.ע.ר - מרכז גבייה מומוחשבת בע"מ, על-פי תעודת זכאות (נספח א' לתגوبת המשיב 1). במשך 13 חודשים קיבלה העותרת סך כולל של 141,11 ל'.

בתי המשפט

עת"מ 9/09/1996

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי בִּירוּשָׁלָם

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

בפני: כב' השופט נעם סולברג

3. בעודה בבית הסוהר, לאחר גירושה ביום 14.9.03, נישאה העותרת ביום 29.6.04 בניישואין אזרחית לאסיר אחר והוא צפוי להשתחרר לא לפני יום 17.2.10. במשרד הפנים נאמר לעותרת כי אין אפשרות לרשום את נישואיה מאחר ובן הזוג הוא פלסטיני תושב הרשי"פ, וגם לא הסכימו לשנות את מצבה המשפחתית במשרד האוכלוסין. ביום 10.10.08 נולד בן לבני הזוג.

4. חלפה שנה מתחילה מתן הסיווע והעותרות ומנה, כמקובל, כמקובל, לשם חידוש הסיווע שלו היה זכאייה כאזרחית משוחררת. העותרת תארה את מצבה האישית, הגישה מסמכים ונאמר לה שהענין בבירורו. שלושה חודשים חלפו ולא ניתנה החלטה, ביןתיים לדה העותרת את בנה, ופנהה למשרד הפנים על מנת לרשום את הילד ואת אביו. בקשהה לרשמה כנשואה סורבה, ומזה ואת שינוי משרד הפנים את רישומה מ"אזרושה" ל"ביבורו".

5. כשבוע לאחר מכן התקשרה אל העותרת נציגת חברת מג.ע.ר ואמרה לה שבגלל שמשרד הפנים רשם כי מעמדה האישית "ביבורו" אין אפשרות לתה לה סיוע, וכי קיבלו עליה לפטור קודם את סוגיות הרישום. העותרת פנתה גם למחלתה הרווחה של עיריית רملלה, ובעקבות זאת פנתה בשמהعرو"ס קרן ציון על מנת להסביר את הצורך בחידוש זכאותה של העותרת לטיעוע, כי בן-זוגה אסיר. הפעולות הללו לא צלחו. המל"ל, לעומת זאת, הכיר בזכאותה של העותרת והוא מקבלת סיוע דרך קבע כאמור חדר-הורית.

6. ביום 29.12.08 פנה ב"כ העותרת אל מר ישראל שורץ, סמנכ"ל בצד לאקלום משרד הבינוי והשיכון, בדרישה לחדש את הסיווע לעותרת ולשנות את הנהול באופן שלא יופסק הסיווע כל עוד לא מומשה וכות הטיעון של מקבל הסיווע ובכללה ערד (נספח ע/8 לעתירה). ביום 7.1.09 השיבה גב' רווייל תעוזי, רכוזת פניות ציבור במשרד הבינוי והשיכון על הפניה (נספח ע/9 לעתירה). לדבריה,ocaite היהתה העותרת לטיעוע עד

בתי המשפט

עמ"ס 09/1961

בבית המשפט המחווי בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

בפני: כב' השופט נעם סולברג

ליום 1.7.08, ומשום שבמשרד הפנים רשות מצבה "ביבורו", החומר תיקה לוועדת חיריגים. גב' תעזי הוספה, כי המשרד המחווי התבקש להחיש את הטיפול בעניינה של העותרת.

7. ביום 09.3.09 משלא חודש הסיווע, שב ב"כ העותרת ופנה אל המשיב בדרישה לחדש את הסיווע ולתקן את הנוהל. משלא נענתה הפניה הוגשה עתירה זו ביום 5.3.09 בד בבד עם בקשה לקבוע דין דחוף.

8. על-פי החלטתי מיום 9.3.09 הגיעו המשיבים תגבורות מוקדמות לעתירה. ב"כ משרד הבינוי והשיכון ציין כי עוד לפני תום תקופת הסיווע הראשונה הגישה העותרת עורך על מנת להמשיך ולקבל סיוע בשכר דירה. בהתחשב במצבה ונתוניה, חידש המשרד בעבורה תעוזת זכאות לתקופה שמיומן 29.7.08 עד יום 09.7.09. במקביל, ביום 18.2.09, התוכננה ועדת האכלוס העליונה בישיבתה בועדת חיריגים על מנת להזמין בעניינה של העותרת, ונמצא - על יסוד דו"ח סוציאלי, נתוני שכר, מצב אישי ושאר פרטיים - כי העותרת עומדת בתנאי נוחל השתתפות בשכר דירה. הוועדה החליטה לאשר לעותרת קבלת השתתפות בשכ"ד מאות משרד הבינוי והשיכון בסך של 600 ל"י החל מיום 8.8.08 ועד יום 1.9.09 באופן רטרואקטיבי (לפי דרגה 47), ובនוסף עוד, החל מיום 1.2.09 ואילך 12 חודשים רצופים לפי דרגה 47 בהתחשב בנסיבות העניין.

9. ב"כ חברות מ.ג.ע.ר. ציין בתגבורתו המקדמית כי זו פועלת בהתאם להנחיות ולנהלים של משרד הבינוי והשיכון וכי כל עוד אין מצבה האישית של העותרת מגדר אין לחברה סמכות להנפיק לה תעוזת זכאות לסיוע בשכר דירה. ב"כ החברה ציין כי זו ת מלא אחר כל החלטה שייתן משרד הבינוי והשיכון או בית המשפט.

בתי המשפט

עת"מ 09/1996 11

בית המשפט המחויז בירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים

בפני: כב' השופט נעם סולברג

10. לפי המתוואר לעיל - ולמען הסר ספק בבקשתו את תגבורת העותרת לעניין זה ובא כוחה אישר את הדברים - במה שנוגע לسعدים הפרטניים, הרי שהוא בא על פתרונם באופן מלא. נותר רק הסע שעניינו תיקון הנהל בקשר להפסקת הסיע הכספי לשכר דירה כewish צורך בעשייה בירור. דא עקא, "כל' הו", בבחינות מושכחות רашוניות, כי ערכאות השיפוט אינן דנות בשאלות אקדמיות ותיאורטיות, אלא בעניינים בעלי משמעות אופרטיבית לאוthon הלוך" (רע"פ 06/4048 קרבטי נ' מ"י פיסקה 7 (ניתן ביום 18.10.2007)). עניינה של העותרת בא על תיקונו ושוב אין מקום לדון תיקון הנהל - עניין שצדדים לו לכאנ ולבאן - באשר הוא תיאורטי ואינו נזכר עוד לשם הכרעה בעתירה דנן.

11. נמצא אפוא כי העתירה איצה מגלה עילה להתערבות בית המשפט ולפיקד החלטתי למחקה על הסף.

אשר להוציאות. אכן, חודשים ארוכים וקרים החלפו מעת הפסקת הסיע ועד לחידשו. אלא שמצבה המורכב של העותרת חייב עיון ודרין, ובכלל, צרכי אזרחי ישראל רבים הם, הקופה הציבורית מדולדה, ויש צורך לשבת על המודכה ברצינות ובקדנות. מוטב היה ליתן החלטה קודם למועד שנייתה, אך משנהינה, והוחלה רטראקטיבית, עוד לפני הגשת העתירה, דומני - לפי שורת הדין והצדק - כי אין מקום לפסקת הוצאות. *

12. העתירה נמחקת אפוא על הסף.
אין צו להוציאות.

ניתן היום, י"ג בפברואר תשס"ט (7 באפריל 2009), נטה אחazardim.

